

[Estrup]

Derefter må vi se, hvordan vi bruger de penge, når det er udløbet. Jeg synes nok, det er en urimelig påstand, der kommer fra hr. Kaj Poulsens side.

Jeg var glad for arbejdsministerens ord om, at vi selvfølgelig skal sikre, at gode og fornuftige projekter videreføres. Det har der været enighed om under forligsdrøftelserne, og det er selvfølgelig en væsentlig og nødvendig ting.

Jeg håber også, jeg hørte rigtigt, når jeg hørte arbejdsministeren sige, at dette naturligvis indebar, at vi nu meget hurtigt skulle i gang med en fornyet behandling af de godkendelses- og videreførelsesansøgninger, man har liggende.

Dernæst vil jeg summere debatten op. Jeg synes, den i visse henseender har været deprimerende, i andre henseender måske klarørende. Det, som har været tydeligst, har været en massiv kritik fra socialdemokratisk side af dele af dette forlig. Lad mig nævne, at man har kritiseret indsatsen på uddannelsessiden, uanset at vi hørte fra hr. Anker Jørgensen, at man var tilhænger af uddannelses-tilbuddet, uanset at vi har hørt fra LO, at man også syntes, at dette var en overordentlig fornuftig måde at løse problemerne på. Derfor må man spørge sig selv: hvad er egentlig årsagen? Er det virkelig troværdigt, når man fra socialdemokratisk side på den måde kritiserer den nyskabelse, vi her laver?

På samme måde må man spørge: er det troværdigt, når man kritiserer afskaffelsen af arbejdstilbudsordningen og vi samtidig står med et brev fra LO, hvori man siger: ja men det er da en fornuftig ting, nu må vi lave noget aktivt?

Endelig vil jeg sige om noget, som har været overordentlig meget diskuteret heroppe, nemlig spørgsmålet om varigheden for dagpenge på højeste niveau, hvor vi forgæves har forsøgt at få socialdemokratiet og dets ordførere af forskellig karat til at svare på hvor længe: det spørgsmål har vi ikke fået besvaret. Hvis det indebærer, at man faktisk mener, at der skal være en tidsgrænse – og det har hr. Kaj Poulsen bekræftet – så er det også interessant, hvor lang den tidsgrænse er, og hvad det er for en sats, man så skal have efter tidsbegrænsningen på højeste dagpengeniveau. Jeg går ud fra, at argumentationen ikke kan være så meningsløs, at man siger: så længe vi har arbejdsløshed, skal der

ikke være nogen tidsbegrænsning, men når arbejdsløsheden er afskaffet, kan vi godt indføre en tidsbegrænsning. Så håbløst kan det dog vel ikke stå til.

Jeg beklager, at vi har haft en debat på det punkt, som peger på, at socialdemokratiet ikke er villigt til at tage medansvar for noget, som man selv indrømmer har en række positive sider. Det synes jeg er for ringe. Det synes jeg er beklæmende over for de væsentlige problemer, vi skal have løst.

Men lad mig så samtidig føje til som det sidste, at arbejdstilbudsordningen i høj grad har udviklet sig til en pasningsordning. Med to års mellemrum lod man de langtidsledige komme ud i et arbejdstilbud. Denne pasningsordning er blevet stadig ringere, men det har samtidig været en sovepude for dem, der var i beskæftigelse, og dermed for fagbevægelsen. Det, der sker nu, er, at vi klart markerer, at også de beskæftigede må tage et medansvar for at få løst problemet for de langtidsledige. Jeg synes, det er en nødvendig og god ting, at vi får markeret det, og jeg synes, man skal knytte forbindelsen til den debat, vi havde den 23. oktober i år om arbejdstidsproblemet. Problemet er jo netop, at vi ikke kan gå i gang med at klare nedsettelsen af arbejdstiden, før vi får de beskæftigede til at acceptere de ofre, det indebærer.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Hr. Estrup bebrejder socialdemokratiet, at vi ikke vil tage medansvar osv. Er det fuldstændig forbigået hr. Estrups opmærksomhed, at socialdemokratiets politiske ordfører, hr. Svend Auken, ikke én gang, men flere gange både i sidste uge og forrige uge foreslog: læg nu det forlig til side, og lad os sammen debattere, hvordan vi kan klare dette problem? Men hr. Estrup skulle sammen med regeringen over i de mørke kontorer for at lave disse fordækte ting. Jeg synes, vi skal prøve at holde det på et lidt rimeligt plan i stedet for at komme med beskyldninger.

Hr. Estrup siger: den offentlige jobskabelse skal køre videre, så vi satser virkelig på bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det er vel nok flot. Tænke sig, at man kan stå og sige det! Over to år har man på denne konto sparet over en milliard kroner, og så står man her og siger: vi har sat 230 mill. kr. af,